పుత్రోత్సాహం!

బెహరా వెంకట సుబ్బారావు

"గుడ్ మార్నింగ్, డాడీ" అంటూ టీ కప్పుతో తండ్రి గదిలో ప్రవేశించింది శారద. తండ్రి నుండి రెస్పాన్సు రాలేదు. కూతుర్ని చూసి వెంటనే మొహం పక్కకు తిప్పుకున్నాడు. తండ్రి కోపంగా ఉన్నట్లు గ్రహించింది.

"టీ తెచ్చా, ఫాదర్" అంది టీ కప్పు టేబిలు మీద పెడుతూ. టేబిలు మీద ఓ ఇన్‌లాండ్ కవరు విప్పి ఉంది. అంతకు ముందే పోస్ట్‌మన్ ఇచ్చి వెళ్ళాడు. మరోసారి కూతుర్ని చూశారు ఆయన. ఆయన మొహం బాగా జేవురించి పోయింది. తండ్రిని అంత కోపంగా ఎప్పుడూ చూడని శారద భయపడి పోయింది. మెల్లిగా జారుకోవాలనుకుంది. మెల్లిగా గుమ్మం దాటుతూంటే, "శారదా!" అని పిలిచారు కోపంగానే.

ఒణుకుతూ వెనక్కు తిరిగింది.

"ఆనంద్‌ని అర్జంటుగా రమ్మను" ఆజ్ఞాపించారు.

శారద మరు నిమిషంలో వెళ్ళితిరిగి వచ్చి, "అన్నయ్య బాత్‌రూమ్‌లో ఉన్నాడు, డాడీ, వస్తానన్నాడు."

గది అవతల నుండే చెప్పింది. ఆయన మాట్లాడ లేదు.

మేజరు భవానీ శంకరంగారికి ఇద్దరు సంతానం. ఆనందరావ్, శారద. భార్య కమలమ్మ. కోడలు సుగుణ. ఇద్దరు మనుమలూ. ఇవీ భవానీ శంకరంగారి ఇంటి జనాభా వివరాలు. భవానీ శంకరంగారు మిలిటరీ రిటైర్న్యాడు. ఆయన ఇంట్లో కూడా అంతా మిలిటరీ డిసిప్లినే. ఆయనది స్వంత ఇల్లు. అందులో ఆయన గది వేరు. ఆయన గది వీధి వైపు ఉంది. అందులోకి పోరు, ఎంతో అవసరం అయితే తప్ప. ఆయన ఎదురు పడటం అంటేనే భయం అందరికీ ఉదయం ఐదున్నరకి, ఆరున్నరకీ భార్య టీ అందించాలి. తొమ్మిది గంటలకి మరోసారి. ఆతరవాత పదిన్నర అయ్యేసరికి భోజనం. తరువాత ఆయన గదిలోకి పోయేవారు ఇద్దరే ఇద్దరూ. భార్య కమలమ్మా, కూతురు శారదానూ. ఆయన పనులన్నీ టైమ్ ప్రకారం జరగాలి. ఆయనకు కోపం వస్తే మనిషి కాడన్న సంగతి అందరకూ తెలుసు ఆ ఇంట్లో.

ఆ రోజు ఏదో ప్రళయం రాబోతూందని ఊహించి అందరూ గజగజ లాడిపోయారు. ఆనందు భయ భయంగా తండ్రి గుమ్మంలో నిలబడ్డాడు. వెనకచాటుగా సుగుణమ్మా, కమలమ్మా, శారదలు నిలబడ్డారు—ఎదురు పడే ధైర్యంలేక. పైగా ఆయన ఎవర్ని పిలిస్తే వారే వెళ్ళాలి.

"గుడ్ మార్నింగ్ డాడీ!" అంటూ ఓ కాలు లోపలికి వేశాడు తడబడుతూ. భవానీ శంకరంగారు ఆనందుని చూసి ఉద్రేకంతో ఊగిపోయారు. నోటిలోని చుట్టను కిటికీ అవతలికి గిరవాటు వేశారు. టేబిలు మీది ఇన్‌లాండ్ కవరు తీసి అతని మీదకు విసిరారు.

"ఇగో ప్రూఫ్ లెటర్!" కోపంతో ఆయనకి మాటలు స్పష్టంగా రాలేదు.

కింద పడిన కవర్ని చేతిలోకి తీసుకుని ముందూ వెనకా చూశాడు, ఉత్తరం చదవకుండా.

"రంగారావుకి లెటరు రాశావా?"

గర్జించారు భవానీ శంకరంగారు.

గది అవతల ఉన్న ముగ్గురూ గజగజ లాడిపోయారు. అవునన్నట్లు తలూపాడు ఆనందు.

"డిడ్ యూ సీక్ మై పర్మిషన్?"

గది ధ్వనించింది.

"నో! సర్!" తగ్గు స్వరంలో వినయంగా చెప్పాడు.

తండ్రి హఠాత్తుగా కుర్చీలోంచి లేచి దగ్గరగా రాబోతూంటే భయంతో వణికి పోయాడు ఆనందు. చ్రటున అతని చేతిలోని కవరు లాక్కున్నారు.

"కమలా!" కేకేశారు భార్యని.

చాటుగా ఉండి గమనిస్తూన్న ఆమె శరీరం ఒణికి పోయింది. చేతులు పట్టు తప్పాయి. చేతిలో ఉన్న ప్లేటు కింద పడింది. అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ గుమ్మం ముందు నిలబడింది.

"ఇక్కడ నించున్నావేం? లోపలికి రా."

కంగారులో గుమ్మానికి తన్నుకుని లోపలికి వెళ్ళి ఆనందు పక్కనే నిలబడింది దోషిలా.

"నీ కొడుకు ప్రయోజకత్వం చూశావా? రంగారావుకి ఉత్తరం రాశాట్ట— వాళ్ళ సంబంధం చేసుకోటం ఇష్టం లేదని. ఇదిగో చదువుకో"

ఆ ఉత్తరాన్ని భార్య మీదికి విసిరారు.

కింద పడిన ఉత్తరాన్ని చేతిలోకి తీసుకుని, "ఏవిట్రా? నీ పేనా రాసింది?" నమ్మలేనట్లుగా అడిగింది కొడుకుని.

"అవునమ్మా!" అంటూ తల వంచుకున్న కొడుకుని చూసి—

"ఎంత పని చేశావురా? ఒక్క ముక్కయినా నాతో చెప్పావు కాదు." తనయుని చేతలు ఆమెకూ ఆగ్రహాన్ని తెప్పించాయ్.

"స్వతంత్రుడనై పోయాననుకున్నాడు బ్రూట్! రంగారావుతో వియ్యం అంటే మురిసిపోయా! వాడికి నే నంటే ప్రాణం! నే నేమన్నా, ఎలా చేసినా కాదనడు. నే నంటే ప్రాణం. అలాంటి వాడు చూడు ఎంత నిష్ఠూరంగా రాశాడో! నేనే ఆ ఉత్తరం ఆనా రాయించానని అనుకున్నాడు. రేపు వాడికి నా మొహం ఎలా చూపిస్తా!"

కణతలు పట్టుకుని కుర్చీలో కూలబడి పోయారు భవానీశంకరంగారు.

"ఎందుకురా అలా చేశావ్?" నిలదీసింది తల్లి.

"నాకా సంబంధం ఇష్టం లేదమ్మా!" తల్లి మొహం చూడలేక నేల చూపులు చూశాడు.

"కారణం?"

"ఇష్టం లేదంతే. దయచేసి కారణాలు అడగొద్దు."

అతని జవాబుకి తండ్రి మరింత కుపితు డయ్యారు.

"వేరే కారణం ఏముంది? పదిహేను వేలు కట్నం ఇష్టం లేదు. వాడి స్వార్జితం ధారపోస్తున్నట్లుగా ఫీలవుతున్నాడు." తండ్రి చేసిన ఆ అవనింద భరించలేక తల ఎత్తి, "నాన్నగారూ!" అన్నాడు బాధగా.

"కాకపోతే ఏమిటి? వాళ్ళ సంబంధం మంచిది కా

ఏదో కుంటి సాకు చెబుతావ్! వాళ్ళని చిన్నప్పటి నుంచి ఎరుగుదును. కమ్రాడా లేపో ఎల్మండో క్లాస్ టూ ఆఫీసరు కాబోతున్నాడు. శారద అదృష్టవంతురాలను కున్నా, సంబంధాలు చూడలేవు కానీ, చూసిన దాన్ని చెడగొట్టావ్. రాస్కెల్! గెటవుట్!"

ఆయన కంటి నరాలు ఉబ్బి పోయాయ్. ఉద్రేకంతో ఊగిపోయారు.

"నన్నపార్థం చేసుకుంటున్నారు, డాడీ!"

ఏదో చెప్పబోయాడు ఆనంద్.

"నో, షటప్, ఇన్‌డిసిప్లిన్డ్ ఫెలో!"

మరోసారి ఘర్జించారు. ఆయన కళ్ళలో నించి నిప్పులు రాలాయి. ఏమీ చెప్పలేక కమలమ్మ అవాక్కయి పోయింది.

"బాగా ఆలోచించే అలా రాశా, డాడీ!"

గాలిలో నుంచి వచ్చినట్లు, వచ్చాయి ఆనంద్ మాటలు.

"యూ స్టుపిడ్! డోన్ట్ టాక్. డోన్ట్ షో యువర్ ఫేస్! గెటవుట్!"

దగ్గరలోనే ఉన్న వాకింగ్ స్టిక్‌ని చేతిలోకి తీసుకుని తుపాకీతో గురి చేశారు. అది గన్ కాదని తెలుసుకుని వెంటనే కింద పారేశారు.

"గన్ అయితే షూట్ చేసి పారేసేవాణ్ణి."

"ప్లీజ్, హియర్ మీ, డాడీ! . ." ఏదో చెప్ప బోయాడు.

"నో! డోన్ట్ సే కాక్ అండ్ బుల్ స్టోరీస్. గెటవుట్ ఐ సే."

దృఢంగా అనేసి మొహం మరో వైపుకి తిప్పేసు కున్నారు.

ఏమీ చెప్పలేకపోయాడు ఆనంద్. అతని వెనకనే కమలమ్మగారూ జారుకున్నారు.

* * *

ఆ రోజు బాగా రాత్రి అయ్యాక ఇల్లు చేరాడు ఆనంద్, భయం భయంగా. తండ్రి గదిలోకి చూశాడు నక్కి నక్కి. ఆయన పేపరు చూసుకుంటూండడం గమనించి మెల్లిగా ఇంట్లోకి జారుకున్నాడు. పిల్లలు ఇద్దరూ చదువుకుంటున్నారు. పెద్దవాడు పద్యాలు వల్లె వేస్తున్నాడు.

"పుత్రోత్సాహము తండ్రికి
పుత్రుడు జన్మించినప్పుడె పుట్టదు జనులా. . ."

తండ్రిని చూసి సగంలోనే ఆగిపోయాడు. చటాలున లేచి,

"అమ్మా! నాన్నగారొచ్చారు" అంటూ కేక వేశాడు.

రాత్రి భోజనం చేస్తూ తల్లితో చెప్పాడు.

"డాబా గార్డెన్స్‌లో ఇల్లు చూశా—రేపు ఉదయమే వేరే కాపురం పెట్ట దలుచుకున్నా—" అని.

పక్కనే ఉన్న శారద, సుగుణ ఆశ్చర్యపోయారు ఆతని నిర్ణయానికి.

"అదేమిట్రా! తండ్రి కోపగించినంత మాత్రాన ఇల్లు వదిలిపోతార్రా?" మందలించింది తల్లి.

"అది కాదమ్మా! నాన్నగారి పట్టుదల నీకు తెలియంది కాదు! ఇంట్లో ఉన్నాక కనబడకపోను. నన్ను చూసినప్పుడల్లా శారద పెళ్ళిని చెడగొట్టావని తిడతారు! ఆయనకే కాదు—నీకూ, శారదకూ అలానే ఉంటుంది. పైకి అనకపోతే సరి! నన్ను శత్రువుని చూసినట్లుగా చూస్తారు. అలాంటి వాతావరణంలో మసలే కన్నా బయట ఉంటేనే మీకూ, నాకూ కూడా మంచిదని ఈ నిర్ణయానికి వచ్చా!"

"అన్నయ్యా!" అంటూ బావురుమంది శారద.

"బహుశా ఇదే ఆఖరి భోజనం ఇంట్లో!" అన్నాడు.

"ఏమిటండీ ఆ మాటలు!" కన్నీరు తుడుచు కుంటూ మందలించింది భార్య సుగుణ.

"నీ కేమయినా పిచ్చి పట్టిందేమిట్రా?" పెరుగు వడ్డిస్తూ అడిగింది తల్లి.

"ఆ కారణం ఏమిటో పోనీ మీ అమ్మగారితోనైనా చెప్పకూడదూ! విని సంతోషిస్తారు!" అన్నది భార్య నిష్ఠూరంగా.

భార్య, తల్లి, శారదా అసలు కారణం అడుగుతున్నప్పుడు చెబుతాడేమోనని. అతను మంచినీరు త్రాగుతూ ఆలోచించి అన్నాడు.

"ఇప్పుడు నేనేమి చెప్పినా నమ్మరు, సుగుణా! అన్నీ కట్టుకథ అంటారు. ఇప్పుడు నన్నింట్లోంచి పొమ్మన్నా నాకు బాధగా లేదు. సంబంధం తప్పిపోయి నందుకు సంతోషంగానే ఉంది."

ఆశ్చర్యపోయారంతా అతని జవాబుకి.

"తొందరపడకుండా నిదానంగా ఆలోచించరా! నా మాట విను. బాబూ!" ప్రాధేయపడింది తల్లి.

"నే వెళితే మాత్రం నీకేం లోటమ్మా! కొడుకు సంపాదన మీద ఆధార పడాల్సిన దౌర్భాగ్యం నీకు లేదు!"

"నే నసలే పెళ్ళి చేసుకోను! నా పెళ్ళి గురించి నీ వింట్లోంచి పోవద్దన్నయ్యా!" కన్నీరు తుడుచుకుంటూ వేడుకొంది చెల్లెలు శారద.

"నీ వెళ్ళడానికి వీల్లేదురా!" దృఢంగా శాసించింది తల్లి.

"ఏం? మేము బతకలేమని భయమా?" లేచి నిలబడుతూ అడిగాడు.

"అయ్యో అది కాదురా! మీరు లేకపోతే మేమే బతకలేమురా! నా మాట వినరా!" తానూ లేచి నిలబడి "కొడుకు చేతులు పట్టుకుంది తల్లి.

"తొందరపడకండి!" ప్రాధేయపడింది సుగుణ.

"అన్నయ్యా!" ఏడ్చింది శారద.

"మీరెన్ని చెప్పినా నా నిర్ణయం మారదు లే!"

"అంటూ విసురుగా తన గదిలోకి పోయాడు ఆనందు.

ఆ రాత్రి సుగుణ, శారద, కమలమ్మ భోజనాలు చేయలేదు.

మర్నాడు ఉదయమే రెండు రిక్షాలు తీసుకొచ్చాడు.

"సుగుణా! రిక్షాలు వచ్చాయి! సామాను పెట్టేస్తూ, నా

జనప్రియ పుస్తకమాలలో ఆరెకపూడి (కోడూరి) కౌసల్యాదేవి రచనలు

శిలలు-శిల్పాలు	7.00	శాంతినికేతన్	10.00	శోభకృతు	6.00
పూజారిణి	10.00	చక్రనేమి	10.00	సుప్రభాతం	6.00
సూర్యముఖి	7.50	శంఖుతీర్థం	10.00	సంసారచక్రం	6.00
కల్పన	6.00	ధర్మచక్రం	8.00	కల్యాణమందిర్	6.00
కల్పవృక్షం	6.00	చక్రవాకం	7.50	పెళ్ళి ఎవరికి?	6.00
దిక్చక్రం	6.00	చక్రభ్రమణం	6.00	అనిర్వచనీయం	6.00
నందనవనం	11.00	ప్రేమనగర్	6.00	శ్రేయని శాపం	6.00
బృందావనం	7.50	భాగ్యచక్రం	7.00		
దివ్యదీపావళి	7.50	బదనిక	6.00		

25 రూ॥లు పైబడి కొన్నవారికి పోస్టేజీ ఫ్రీ!

నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్. ఏలూరురోడ్. విజయవాడ-2

మాట్లాడుకున్నారు. పిల్లల పుస్తకాలూ అన్నీ తిట్టాలో పడేయ్!''

కొడుకు వేరే వెళ్ళిపోతున్నట్లు ఊహించినారు భవానీ శంకరంగారు. కాని తన గదినుంచి అయితయు రాలేదు.

"గుడ్ మార్నింగ్ డాడీ! ఐ షెల్ టేక్ లీవ్ ఆఫ్ యూ!'' కళ్ళు తుడుచుకుంటూ తండ్రి సమ్ముఖం ముందు నిలబడ్డాడు ఆనందు. తండ్రి మాట్లాడలేదు. అతని కోపం చల్లారలేదు. మళ్ళీ ఆనందే అన్నాడు.

"వెళ్ళే ముందు చెప్పే రెండు మాటలూ దయచేసి వినండి, డాడీ! ఆ తర్వాత నే చేసింది తప్పైతే మీరు కావిస్తే ఏ శిక్ష విధించినా అనుభవిస్తాను."

భవానీశంకరంగారు ఇటువైపు తిరగలేదు, ఊ కొట్టనూ లేదు. కోపావేశంతో వెళ్ళమన్నట్లు చేయి ఊపారు. వెను దిరిగాడు ఆనందు. అప్పటికే గుమ్మానికి చేరువగా నిలబడి ఉన్న శారద, సుగుణ, కమలమ్మ దిక్కేవ ప్రతిమల్లా పోయారు.

తల్లి చేయి పట్టుకొని, "ఆనందూ!'' అని ఆపే ఉంతో ఆగిపోయాడు. మరలా వెనక్కు తిరిగాడు. భవానీశంకరంగారు ధృఢంగా, నిశ్చలంగా ఉన్నారు కుర్చీలో. తల్లి బోరున ఏడ్చింది.

"మమ్మల్ని వదలి పోవద్దురా! ఒక్క మాట అనండి! వినండి ఒక్క మాట అనండి ఉండిపొమ్మనండి!'' భర్తను సమీపించి విలపించింది ఆ తల్లి. ఆయన మాట్లాడ లేదు.

"తాతయ్యా! మమ్మల్ని పొమ్మంటావా?'' అంటూ రెండో మనుమడు తాతగారి కాళ్ళను చుట్టేడు. అప్పటికీ ఆయన చలించకపోవడంతో ఆవేశం పొందింది కమలమ్మ!

"మిలిటరీలో ఎన్నో విందు ప్రాణాలను నిలుపుతా తీసిన మీ తాతయ్యగారికి హృదయం ఎక్కడుంటుం దిరా!''

చటాలున ఆయన ఎత్తి కోపంగా భార్య వైపు చూశారు. పక్కనే ఉన్న ఆనందు కూడా కనబడటంతో దృష్టి మరల్చుకున్నాడు వెంటనే. ఆయన నోటి నుండి ఏ మాట వస్తుందో అని అంతా ఆతృతగా చూశారు. అందరూ ఆశించినట్లుగా ఆయన ఏమీ మాట్లాడ లేదు. ఎప్పుడో తెచ్చి పెట్టిన, చల్లారిపోయిన టీ టేబిలు మీద ఉంది. దాన్లో సగం పోసుకు లోకి వంచి,

"హేపీ అండ్ గో!'' అన్నారు. ... ఆయన కంఠం రుద్ధమైంది. ... అంతా దిగ్భ్రాంతులయ్యారు.

* * *

"డియర్ డాడీ!

గుడ్ మార్నింగ్! దయచేసి ఈ లేఖను పూర్తిగా చదువుకో మని నా మొట్టమొదటి ప్రార్థన.

రెండు వారాల క్రితం నా క్లాస్ మేట్ వెంకట్రావు కనిపించాడు. అతను రంగారావు గారబ్బాయ్ రమేష్ పని చేసే ఆఫీసులోనే కాకినాడలో పని చేస్తున్నాడు క్లార్కుగా. కాజువల్‌గా రమేష్ విషయం ఎత్తి అతగాడి తన సెలాంటి వాడని అడిగా! అయితే మన శారదను అతని కిచ్చి దలుచుకున్నట్లు అతనితో చెప్పలేదు అప్పటికి. మనం అనుకున్నట్లుగానే అతను రెండు చేతులా ఆర్జిస్తున్నాడని చెప్పాడు. అయితే, అది అక్రమ మార్గాన అన్నాడు. పార్టీల దగ్గర బాగా లంచాలు తీసుకుంటాడని చెప్పాడు.

సారీ! ... తెలిసింతా తెలకపోలారు. అప్పుడు చెంతుందని పాత మాట్లారు. మీ ధైర్య సాహసాలకు ఎన్నో అవార్డులు లభించినాయ్! వార్డ్ ... పట్ల గిరిగి ... లేకపోతే ... దేశభక్తులు లేనే మీ ... గడుపుతూ ఉండేవారు. ... బ్లాక్ మార్కెటీర్స్, అంటగొండు ... ఉద్యోగులూ ... సంఘానికే కాదు—దేశానికే ఎంతో అంతో చెప్పుకో ... మాట వేరే చెప్పనక్కర్లేదు. మన శారదను కా ... భర్త అంటేటి దేశద్రోహి అని అతను చెప్పగా ... గ్రహించాయాను. కాలం ఆ కుటుంబం మీద మా ... పోయామే. గత ఆదివారం కాకినాడ వెళ్ళా. ఓ రోజు సెలవుకూడా పెట్టా. రెండు రోజులు అక్కడ గడిపా. ఆఫ్ కోర్సు ఎవరో ఫ్రెండు వాళ్ళకి

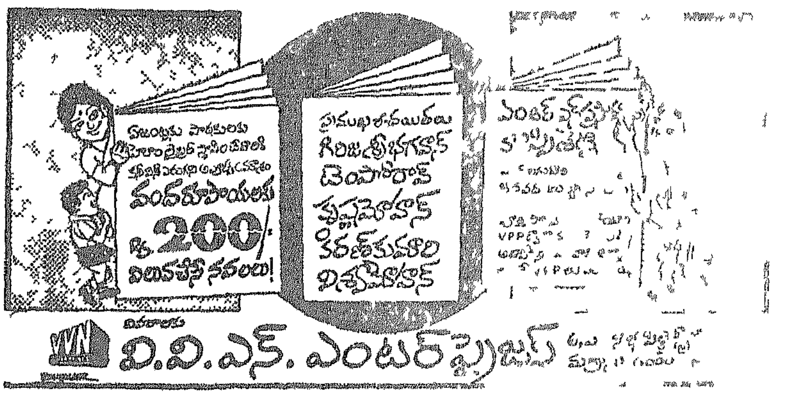

ఇది మామూలు షర్బత్ కాదు

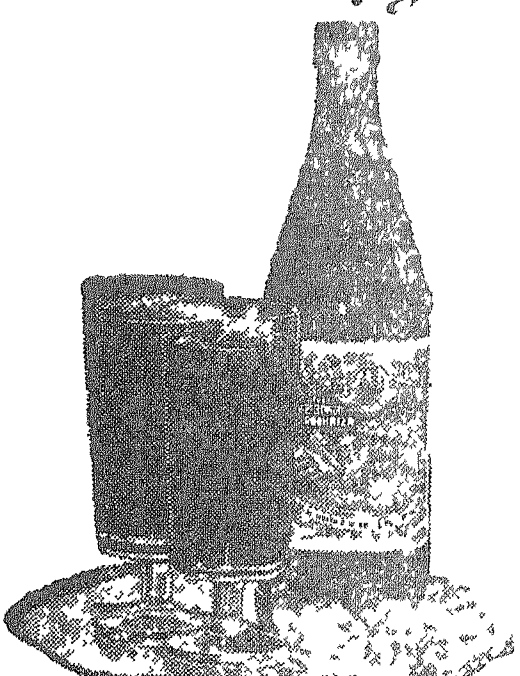

ఇది రూహ్ అఫ్జా

రూహ్ అఫ్జా! షర్బత్ రసంతోను, శరీరానికి చలవ చేసే 16 మూలికలతోను తయారయిన షర్బత్ రూహ్ అఫ్జా ఇది మీకు చలువ చేసి, వేసవి కాలపు నీరసాన్ని తొలగిస్తుంది మామూలు షర్బత్ ఏదీ చేయని విధంగా మీకు తాజా ఉత్సాహాన్ని కలిగిస్తుంది

షర్బత్
రూహ్ అఫ్జా (Hamdard)

వేసవి వేడిని తట్టుకునేందుకు ఎంతో ఉపయోగపడే ప్రత్యేక షర్బత్ హమ్దర్ద్

అయ్యయ్యో విషయం ఎప్పటికి ప్రాణం మీది వచ్చిది కాదుకదు.

"[illegible], డాడీ! ఒకవేళ నేను కాలేజి నుంచి [illegible] వచ్చాడేమో! మనిషిని అడుగుతా!" అంది ముందుగా తండ్రి గదిలోకి పోయి లైటువేస్తూ.

"[illegible]! మన స్కూలులోనే థర్టీన్ నెంబరు బస్ ఎక్కి వెళ్ళడం ఇప్పుడే. ఒక వేళ వచ్చాడేమో అని అడిగా!" అన్నారు నిర్లిప్తంగా కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

[illegible] ప్రస్తావన వచ్చేసరికి ఇంటిలో నుంచి [illegible] కమలమ్మగారు [illegible] థర్డ్ గది [illegible]

"[illegible]! అప్పు చెయ్యొచ్చాడా?"

[illegible] ప్రశ్నించింది కూతురుని.

"[illegible] అప్పుచెయ్యొందుకొస్తాడమ్మా!" [illegible] ఉన్న తండ్రిని కోపంగా చూసింది శారద.

"[illegible] సంతానికి మేజరు భవానీ [illegible] గారు అన్నారు!"

[illegible] కమలమ్మ కసిగా భర్తను చూస్తూ. [illegible] మాటలు మరీ క్రుంగదీశాయి మేజరు గార్ని.

"[illegible] నిమయినా వచ్చిందామ్మా?" అడిగారు [illegible] చూడ్డానికి.

"[illegible] వార్ సర్జులు ఒక్కటే వచ్చింది! టేబిల్ మీద ఉంచా!".... అంది శారద.

"టీ పట్టుకొస్తా దాకీయమ్మా!" అంటూ కళ్ళు [illegible] లోనికి పోయింది కమలమ్మ. తల్లి [illegible] కూతురు.

* * *

"మే ఐయామ్ కమిన్, సర్!"

[illegible] మాగజైన్ను చూస్తున్న ఆఫీసరు రామనాధం గారు తల ఎత్తి చూశారు. ఎవరో అపరిచిత వ్యక్తి [illegible] ఉండవచ్చు. అయినా ధృఢమైన [illegible] చేతిలో వాకింగ్ స్టిక్! తెల్లగా, బొద్దుగా [illegible] హుందాగా ఉన్నారు.

"[illegible] కమిన్ ప్లీజ్!" అన్నారు ఆలోచనగా ఆయన [illegible] మాగజైన్ క్రింద పడేశారు. [illegible] లేచి నిలబడ్డారు.

"[illegible] మేజర్ భవానీశంకరం! అఫ్‌కోర్సు [illegible]!" అంటూ గదిలోకి ప్రవేశించారు.

"వెరీ గ్లాడ్ టు సీ యూ, సర్!" అంటూ కరచాలనం చేశారు రామనాధంగారు.

"ప్లీజ్ టేక్ ది సీట్!" అంటూ ఓ కుర్చీ చూపించారు. [illegible] కుర్చీలో కూర్చున్నారు.

"[illegible] సర్ ది డిస్ట్రబెన్స్!" అంటూ కూర్చున్నారు మేజరు.

"ఓ, నో ఓటాక్! ఐయామ్ ఎట్ యువర్ సర్వీస్!" [illegible] మౌనంగా గడిచాయి.

"[illegible] టీయా?" అడిగారు.

మేజరు [illegible] మెలాధానంగా.

"ఓ నో!" అని ఆగి, "[illegible]! రెండు టీ పంపించు!" [illegible] ఉన్న గుమాస్తాల్ని చూస్తూ.

"[illegible] గారూ! ఇప్పుడే మాగజైన్ పడేసి [illegible]" [illegible] మేజరుగార్ని పరిశీలనగా చూస్తూ [illegible] కూర్చుంటూ, "ఐ యామ్ ది ఫాదర్ ఆఫ్ అ [illegible] యంగ్ మాన్ యువర్ ఆఫీస్!" అన్నారు.

"వ్వాట్! ఆనందరావ్ ఈజ్ యువర్ సన్!", ఆశ్చర్యపోయారు రామనాధం గారు.

"ఐ యామ్ వెరీ ప్రౌడ్ ఆఫ్ యువర్ సన్! హి ఈజ్ మోస్ట్ ఒబీడియంట్ అండ్ గుడ్ ప్రిన్సిపల్డ్ మాన్!"

ఆ కాంప్లిమెంట్సుకు మురిసిపోయారు మేజరు గారు. ఆయన కళ్ళలో ఆనందం తొణికిసలాడింది. పెదవులు వణికాయి. బొద్దుగా తెల్లగా ఉన్న మీసాలు కదలాడుతూ ఆయన ఆందాన్నీ ఆనందాన్నీ, ద్విగుణీకృతం చేశాయి.

ఇంతలో టీ తెచ్చింది వాళ్ళమ్మాయి సరోజ.

"మై డాటర్! సరోజ!" అన్నాడు సరోజను చూస్తూ రామనాధం గారు. మేజరుగారు చూశారు ఆ అమ్మాయిని. అందమైన కళ్ళు. బంగారు వన్నె, చలాకీతనం!

"బి. ఎ. చదువుతోంది! వాళ్ళన్నయ్య సీ. పీ. డబ్ల్యూలో ఇక్కడే ఎ. ఇ. గా ఉంటున్నాడు!" గర్వంగా అన్నారు రామనాధం గారు.

"యూ ఆర్ వెరీ లక్కీ!"

"ఏం? స్మాల్ ఫామిలీ అనా?" నవ్వారు.

"అఫ్‌కోర్స్! యువర్ చిల్డ్రన్ ఆర్ ఇంటెలిజెంట్ టూ!"

కృతజ్ఞతగా చిరునవ్వు నవ్వారు, టీ అందిస్తూ రామనాధం గారు.

టీ కప్ అందుకొంటూ "మీరు నాకో సహాయం చేయాలి!" అన్నారు.

"డెఫినెట్ !"

"మై సన్ ఈజ్ నాట్ రెస్పాండింగ్ విత్ మీ!" అన్నారు డెస్పరేట్‌గా. ఆయన కళ్ళలో అకస్మాత్తుగా ఆవేదన గోచరించింది. ఆయనలోని దైన్యం, అభిమానం, ఆప్యాయతా, మమకారం పైకుబికాయి.

"ఈజిట్?" నమ్మలేక ఆశ్చర్యంగా చూశారు మేజరుగార్ని.

జరిగిందంతా చెప్పారు మేజరుగారు.

"అంటే మీరు చెప్పేది డాక్టర్ కాప్టెన్ రంగారావు గారేనా?" అంతా విన్నతర్వాత అడిగారు.

"ఎగ్జాక్ట్లీ!"

"దెన్ యూ ఆర్ లక్కీ!"

"వ్వాట్?" ఆశ్చర్యంగా చూశారు మేజరుగారు.

చెప్పడం మొదలు పెట్టారు రామనాధం గారు.

"లాస్ట్ వీక్ నేనేదో పర్సనల్ పనిమీద కాకినాడ వెళ్ళా. రంగారావు నాకూ మంచి ఫ్రెండ్! ఆయనను కలిశా. వాళ్ళబ్బాయి రమేష్‌ని ఆంటీ కరప్షన్ వాళ్ళు పట్టుకున్నారట. హి ఈజ్ అండర్ సస్పెన్షన్! కానీ గమ్మత్తేమిటంటే — మిస్టర్ రంగారావు డిడ్ నాట్ ఫీల్ సారీ! అతని విషయం మీకూ బాగానే తెలిసి ఉంటుంది. ఆ విషయంలో అతను జోక్యం చేసుకోదల్చుకోలేదట. షైగా హి డిజర్వ్స్ ది పనిష్‌మెంట్!" అని ఆగారు రామనాధం గారు.

మేజరుగారు నిర్లిప్తంగా ఉండి పోవడంతో మరలా చెప్పనారంభించారు.

"యువర్ సన్ యాక్టెడ్ వైజ్లీ! హి ఈజ్ నాట్ టు బి బ్లేమ్డ్!"

"అయితే నేనే చాలా తొందరపడ్డా!" అన్నారు బాధగా.

"మీరేమీ బాధపడకండి! మీ అబ్బాయితో మాట్లాడతా. అతను నా మాట కాదంటాడని నే ననుకోను. హి ఈజ్ ఎ వైజ్ మాన్!"

కృతజ్ఞతగా చూశారు మేజరుగారు.

"అయితే మీ కీ విషయం కూడా తెలియదను కుంటా!"

ఆశ్చర్యంగానూ, కుతూహలంగానూ చూశారు మేజరు గారు చెప్పమన్నట్లుగా.

"మిస్టర్ ఆనందరావ్ ఈజ్ గోయింగ్ టు బి ప్రమోటెడ్ ఏజ్ క్లాస్ వన్ ఆఫీసర్! అప్పుడే మూడు నెలల నుంచి ఇక్కడనే అఫిషియేట్ చేస్తున్నారు. ఈ మూడు నెలల్లోనూ ఎన్నో ప్రశంసలు అందుకొన్నారు. నా ఆఫీసు వాతావరణం మారిపోయింది. అంతా డిసిప్లిన్డ్‌గా ఉంటోంది. పెండెన్సీ అసలు మచ్చుకైనా కనపడటం లేదు. అతను గురించి ఇలా చెప్పడానికి ఆఫీసరుగా నేనూ, వినడానికి తండ్రిగా మీరూ ఎంతో గర్వపడాలి!"

అవ్యక్తమైన అనుభూతితో "థ్యాంక్స్" అన్నారు మేజరు భవానీ శంకరం. ఆయన కళ్ళు చెమర్చాయి! కళ్ళజోడు బయటకు తీసి రుమాలుతో తొత్తుకున్నారు.

"ఆనందరావుగారితో మాట్లాడుతా! మీరేమీ బాధ పడకండి!" మరోసారి భరోసా ఇచ్చారు రామనాధం గారు.

"వెరీ కైండ్ ఆఫ్ యూ, సర్!" కృతజ్ఞతతో లేచి నిలబడ్డారు. "మీరు నా ఇంటికోసారి రావాలని కోరుతున్నా!"

"ష్యూర్ ష్యూర్!" అన్నారు తామూ లేస్తూ రామనాధం గారు.

"అఫిషియల్ కాలనీలో రెండో వీధి." అడ్రసు చెప్పారు ముందు నడుస్తూ.

"నెక్స్ట్ సండే తప్పకుండా వస్తా!" అంటూ వీధి చివరవరకూ దిగబెట్టి తిరిగి వెళ్ళారు రామనాధంగారు.

* * *

"డాడీ! ఎవరోవస్తున్నారు—మీకోసమే కాబోలు!"

టీ కప్పు అందిస్తూ అంది శారద.

కిటికీలో నుండి బయటకు చూశారు మేజరుగారు. రామనాధంగారు, మరొక యువకుడూ రావటం గమనించారు.

"మరో రెండు కప్పులు తీసుకుని రామ్మా!" కూతురుకి పురమాయించి ఎదురుగా వెళ్ళి వారిని ఆహ్వానించారు తన గదిలోకి.

"హి ఈజ్ మై సన్ రఘునాధ్ బి. ఇ." కొడుకును చూపుతూ పరిచయం చేశారు. మేజరుగారు మెచ్చు కుర్చీలో కూర్చుంటూ. ఆప్యాయంగా చూశారు మేజరు గారు అతనివి. వినయంగా నమస్కరించి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు రఘునాధ్.

ఇంతలో శారద మరో రెండు కప్పులు టీ పట్టుకొచ్చి టేబులుమీద ఉంచి దూరంగా నిలబడింది.

"షి ఈజ్ మై డాటర్ — బి. యస్సి. ఫైనల్ ఇయర్! తన కుమార్తెను చూపారు.

వారికి నమస్కారంచేసి తలదించుకొంది వెంటనే. "వీరు రామనాధంగారి అబ్బాయి—ఇంజనీరు! పేరు రఘునాధ్!" మరోసారి తల ఎత్తి చూడబోయింది. [illegible] కూడా ఆమె వైపే చూస్తూండటంతో, సిగ్గుపడి వెంటనే మరలా దించేసుకుంది.

"కూర్చోవమ్మా! నిలబడే ఉన్నావ్!" అన్నారు రామనాథం గారే! కానీ ఆమె కూర్చోడానికి సాహసించలేదు.

"ఏం చదువుతున్నావమ్మా?" మరలా అడిగారు.

"బియస్సీ!" అంది మొహం ఎత్తి. డాడీ చెప్పినా మరలా ఎందుకడిగారో అనుకొంది. ప్రక్కనే ఉన్నవారి అబ్బాయి తనవైపే చూడటంతో చూపులు మరల్చుకొంది.

"ఏ కాలేజీ!"

"ఎవియన్ కాలేజీ!" అంతలో తల్లి కేక లోపలినుంచి.

"వెళ్ళమ్మా! అమ్మగారు పిలుస్తున్నారు!" అన్నారు, ఆమె ఇరకాట పరిస్థితి గమనించిన రామనాథంగారు.

"మీ డిసిప్లిన్ మీ పిల్లలకీ అబ్బింది!" పోతూన్న శారదను చూస్తూ అన్నారు రామనాథం గారు.

చిరునవ్వు నవ్వారు మేజరుగారు. కానీ వెంటనే ఆయన గంభీరంగా మారిపోయారు.

"నా డిసిప్లిన్, నా ప్రిన్సిపల్స్ నా [illegible]ని దూరం చేశాయ్!" అన్నారు ఆవేదనగా.

"నో నో! మీ అబ్బాయి తప్పకుండా తిరిగివస్తాడు!" ఓదార్చారు రామనాథం గారు.

ఆయన మూడ్ మార్చడానికని లోకాభిరామాయణంలోకి దిగారు.

* * *

"డాడీ! అన్నయ్యా, వదినా వస్తున్నారు!" వీధిలోంచి పరుగెత్తుకుని వస్తూ తండ్రి గుమ్మం దగ్గర నిలబడకుండానే చెప్పి ఇంట్లోకి పారిపోయింది శారద. పేపరు చదువుకొంటూన్న మేజరుగారు తల ఎత్తి చూసే సరికి శారద కనపడలేదు. ఆత్రంగా కిటికీలోంచి వీధిలోకి చూశారు. గుమ్మం ముందు మూడు రిక్షాలు ఆగి ఉన్నాయ్! రెండు రిక్షాల్లో సామానుంది. ఆనందూ, సుగుణా రిక్షా దిగి, ఇద్దరి పిల్లల్ని దింపుతున్నారు. ఆనంద పరవశం! సంతోషాతిశయంతో కూడిన కలవరం! తొట్రుపాటు! అవిశ్వల స్థితి! ఎదురుగా పోయి కొడుకును కావలించుకోవాలనిపించింది. అహం అడ్డొచ్చింది. బెట్టుసరితనం బలవంతంగా తెచ్చుకొన్నారు.

తల్లీ, కూతురూ గబగబా వీధి గుమ్మంలోకి పరుగెత్తారు. "నానమ్మా!" అన్న పిల్లల కేకలు స్పష్టంగా వినవస్తున్నాయ్ మేజరుగారికి.

"అమ్మో! తల్లీ పిల్లలు అలా అయిపోయారేంటి!" కోడల్ని కావలించుకొన్నంత పనిచేసి ఆప్యాయంగా అడిగింది కమలమ్మ.

"మరి మీ అబ్బాయిగారో!" గమ్మత్తుగా భర్త వైపు చూస్తూ అడిగింది సుగుణ.

"వాడు సరేసరి! పుల్లయిపోయాడు!"

"లోపలికి రానీయవమ్మా!" కుమార్తె మందలింపుతో ద్వారానికి అడ్డు లేచింది కమలమ్మ. మనుమలిద్దర్నీ రెండు చేతులతోనూ పట్టుకొని లోనికి పోయింది కమలమ్మ. శారద ఆనందానికి అవధులులేవు అన్నయ్యను గుచ్చిగుచ్చి చూసి కళ్ళనీరు పెట్టుకుంది.

"అమ్మనయినా చూడాలనిపించలేదా, అన్నయ్యా!" నిష్ఠూరంగా అడిగింది.

"మాకు దూరంగా ఉన్నావన్న మాటేగానీ మిమ్మల్ని తలచుకోని క్షణం లేదంటే నమ్ము! మీ అన్నయ్య సరేసరి!" వీధి గుమ్మంలోని వారి సంభాషణలు వింటూన్న మేజరుగారికి కళ్ళు పొరలు కమ్మాయి నీరు

అనన్యసామాన్య ప్రచారం గల పత్రిక
ఆంధ్ర ప్రభ సచిత్ర వార పత్రిక

జేరడంతో. ఎదురుగా వెళ్ళాలనుకున్నారు. కాలు కదలలేక పోయారు. అలా కుర్చీలోనే ఉండిపోయారు.

చిన్న మనవడు పరుగెత్తుకొచ్చి, "తాతయ్యా!" అంటూ కాళ్ళు చుట్టేశాడు. వాణ్ణి వొళ్ళోకి తీసుకొని తొడమీద కూర్చోబెట్టుకున్నారు. ఆ తర్వాత కౌగలించుకొన్నారు. పుత్రగాత్ర పరిష్వంగ సుఖం పొందిన అనుభూతి కలిగింది ఆయనకు.

"గుడ్ మార్నింగ్, డాడీ!" గది అవలి నుంచే విష్ చేశాడు ఆనందు. స్కౌట్‌లో చేరిన పెద్దమనవడు ఎటెన్షన్‌లో తాతయ్యకు శాల్యూట్ చేశాడు. వారిని చూసిన మేజరుగారి ఆనందానికి అంతులేక పోయింది.

"వెరీ గుడ్ మార్నింగ్!" అని, "లోపలికి పదండమ్మా" ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించాడు కోడలుని.

* * *

చాలా రోజులకి కలుసుకున్నందుకు అందరికీ ఒకే సారి భోజనాలు ఏర్పాటు చేయబడ్డాయి ఆ రాత్రికి.

"మంచి శుభవార్త, మామయ్య గారూ!" అంది సుగుణ మామగారి ప్లేట్లో వడ్డిస్తూ.

"ఏమిటమ్మా?" అన్నారు తల ఎత్తి. కమలమ్మా, శారద కూడా ఆత్రుతగా చూశారు.

"మీ అబ్బాయిగారికి క్లాసు టూ ఆఫీసరుగా ప్రమోట్ చేస్తూ ఆర్డర్సు వచ్చాయి!" అంది గర్వంగా భర్తవైపు చూస్తూ.

"ఓహ్! వెరీ గ్లాడ్! కంగ్రాచ్యులేషన్స్ మై డియర్ ఆనంద్!" అనురాగంతో చూశారు కుమారుని వైపు. అందరూ తనవైపే చూస్తుండటం సహించలేక పోయాడు ఆనందు.

"అంతకన్నా మంచి శుభవార్త ఉంది. చెప్పనా, ఆనందూ, మీ డాడీతో!" అని, భర్తవైపు తిరిగినస్తున్నట్లు చూసింది కమలమ్మ.

భార్యవైపు చూశారు, ఆశ్చర్యంగా మేజరుగారు.

ఆనందు నసగడంతో ఆలస్యం భరించలేకపోయారు మేజరుగారు.

"నీవు చెప్పవమ్మా!" అడిగారు కోడలిని.

"వారే చెప్తారు వినండి!" అంది భర్తవైపు చూస్తూ. అప్పటికే మంచినీళ్ళు త్రాగే నెపంతో మొహం చాటు చేసుకున్న శారద సిగ్గుతో ముడుచుకొని పోయింది.

ఆనంద్ చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు.

"మా ఆఫీసరుగారు మన శారదని కోడలుగా చేసుకొంటానన్నారు, డాడీ! వారి అబ్బాయికూడా ఇష్టపడ్డాడట. కట్నం విషయం మాత్రం ఎత్తకూడదు! అని ఖచ్చితంగా చెప్పారు. వారి అబ్బాయిని మీరు చూశారటగా ఇక్కడనే అసిస్టెంటు ఇంజనీరుగా పనిచేస్తున్నారు. మన శారదక్కూడా ఇష్టమేనని అమ్మతో చెప్పింది."

ఆనందోద్రేకంలో మేజరుగారు మాటాడలేక పోయారు. ★

వివేకవంతులైన మహిళల సౌందర్యమును పెంపొందించుటకు
క్వీన్ బ్రా

విశిష్టమైన రకాలలో, ఆయా మహిళల అభిరుచులకు, సరియైన సైజులకు తగినట్టివి దొరకును.

నాణ్యములో అమోఘమైనవి. 'క్వీన్' బ్రాను ధరించినప్పుడు మీకు పూర్తి హాయి, ఠీవి, నూత్న ఆనంద ఉల్లాసములతో మురిసిపోతారు.

'క్వీన్' బ్రాలో దూది లోపల నింపబడి, మృదువుగా నుండును. 'క్వీన్' బ్రాను ధరించిన నప్పుడే, ఆ సుఖానుభవ అంతర రహస్యము గ్రహింపగలరు.

వివరాలకు వ్రాయుండి
క్వీన్ ఎంటర్‌ప్రైసెస్
అండర్సన్ వీధి, మద్రాసు-600001.